

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 129918

гр. София, 19.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА**

като разглежда докладваното от **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА** Частно гражданско дело № 20231110152199 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 413 от ГПК.

Съдът, след анализ и преценка на изложените твърдения и представени писмени доказателства по чл. 410, ал. 3 от ГПК, намира, че по отношение на паричното вземане за сумата 657,20 лева за неустойка по чл. 6.2 от Договор за потребителски кредит №428369/19.06.2020 г., и за 487,67 лева за такси по по Тарифа за такси събирани от Сити кеш ООД, и съразмерно за съдебните разноски, заявлението подлежи на отхвърляне поради обосновано предположение, че произтича от договорна клауза, която е неравноправна и нищожна. Съгласно чл. 16 от ЗПК, задължение на кредитора е преди да предостави заемните средства да извърши за своя сметка оценка на кредитоспособността на потребителя. В тази връзка и при преценка по реда на чл. 411, ал. 2, т. 3 от ГПК на изложените фактически твърдения и представения договор за кредит се констатира, че се урежда форма на договорна отговорност на длъжника за недадено обезпечение по договора, която според чл. 6 от договора му вменява задължение до три дни след подписване на договора за кредит да осигури поръчител, който да отговаря на редица изисквания, определени от заемотателя, или банкова гаранция. При неизпълнение се начислява неустойка в определен размер. Сумата предварително се разпределя в месечните погасителни вноски. Предвид това съдът приема, че претендираната неустойка за недадено обезпечение след сключване на договора вероятно произтича от нищожна клауза в договора, имаща за цел заобикаляне изискванията на ЗПК, тъй като чрез нея кредиторът прехвърля своята отговорност за дължимата професионална грижа по чл.16 от ЗПК на потребителя. Неустойката обезпечава не изпълнението на длъжника, а преддоговорно задължение на кредитора за правилната преценка за кредитиране, и реално не обезщетява вреди от противоправно и виновно поведение на длъжника. Относно паричното вземане за разходи за извънсъдебно събиране, произтича от договорна клауза, за която съществува обоснована вероятност да е неравноправна и нищожна. Таксата е за дейности по администриране и събиране на непогасеното задължение на кредитора. По своята правна същност тази клауза вероятно е скрита неустойка или такса за усвояване и управление на кредита, която е в пряко противоречие с чл. 33 от ЗПК и чл. 10а, ал. 2 от ЗПК, доколкото е установена забрана за това. Същевременно начисляването ѝ е обусловено от неизпълнение на длъжника в темпорален аспект, което вероятно се заобикаля и забраната по чл. 33 от ЗПК за това, че при забавено изпълнение кредиторът има само право на мораторна лихва. Заявителят претендира сторените пред заповедния съд съдебни разноски, вкл. за юрисконсултско възнаграждение. Според чл. 78, ал. 8 ГПК, в полза на юридическите лица се присъжда

възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Със същата разпоредба законодателят е предвидил, че присъденото възнаграждение не може да надвишава максималния размер, дължим за вида дело, определен по реда на чл. 37 ЗПП. Според чл. 37 ЗПП, заплащането на правната помощ се определя по НЗПП. В двата нормативни източника е предвиден основен критерий за преценка на размера на юрисконсултското възнаграждение, а именно: вида и количеството извършена правна дейност (чл. 37, ал. 1 ЗПП и чл. 1 НЗПП), което впрочем се определя от фактическата и правна сложност на делото. Правната помощ оказана в заповедното производство включва и тази за подготовка на документите за сезиране на заповедния съд, защото самото производство по чл. 410 ГПК на този етап от развитието си се изчерпва, поради едностранния му характер, с подаването на надлежно изготвени документи, съизмеряващо се с необходимата на заявителя защита. По силата на специалния чл. 26 НЗПП, за защита в заповедното производство, минималният и максимален дължим размер на възнаграждението за юрисконсулт е от 50,00 до 150,00 лева. Поисканото от заявителя възнаграждение по чл. 26 НЗПП от 100,00 лева не съответства на вида и количеството извършена дейност по делото, респ. на неговата фактическа и правна сложност, като формалният характер на производството, налага да се приеме, че не са положени никакви по-специални усилия по образуване и водене на делото, тъй като се ползват готови образци на заявлението, съгласно чл. 425 ГПК, и достатъчно да се изложат процесуално издържани фактически твърдения. Ето защо възнаграждението следва да се определи в минималния размер по чл. 26 от Наредбата. Ето защо, на осн. чл. 411, ал.2, т. 3 от ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист по реда на чл. 410 от ГПК, по което е образувано ч.гр. дело №52199/2023 г. по описа на СРС за сумата 657,20 лева за неустойка по чл. 6.2 от Договор за потребителски кредит №428369/19.06.2020 г., 487,67 лева - такси по договора, както и за съдебни разноски над размера от 35,52 лева до пълния претендиран размер от 138,31 лева.

Разпореждането може да се обжалва пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му.

Препис от разпореждането да се връчи на заявителя чрез пълномощник.

Съдия при Софийски районен съд: _____